

16. 1. 2013

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kamerové systémy - dobrý pomocník, ale ...

Kamerové systémy - v současné době poměrně hodně rozšířené a zřejmě i jeden z neúčinnějších způsobů ochrany majetku a bezpečnosti osob... Všechna „pro“ ale mají i svá „proti“... subjekt, který se rozhodne provést v prostorách své provozovny instalaci kamerového systému, nejčastěji prostřednictvím CCTV kamer (Closed Circuit Television), je vystaven řadě povinností, uložených mu ze strany české legislativy. Povinnosti provozovatelů kamerových systému jsou v první řadě upraveny zákonem č. [101/2000](#) Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění (dále také jen „zákon“) s tím, že k podrobnostem ohledně kamerových systémů vydal Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), pověřený sledováním „zákonnosti“ instalace kamerových systémů, řadu rozhodnutí a stanovisek.

Pod pojmem „kamerový systém“ si je třeba představit automaticky provozovaný stálý technický systém, který je schopen pořizovat a uchovávat obrazové, zvukové či jiné záznamy z míst, která jsou kamerami sledována. Subjekt, který se pro instalaci kamerového systému rozhodne, by měl mít v první řadě ujasněnu otázku, zda si pořídí kamerový systém se záznamem či pouze systém fungující na bázi on-line monitoringu, tedy bez záznamu. Právě ono slovo „záznam“ má pro aplikaci zákona o ochraně osobních údajů klíčový význam.

Pokud se tak příslušná osoba rozhodne ve své provozovně pro instalaci **kamerového systému bez záznamu**, nedopadají na ni ustanovení zákona o ochraně osobních údajů. Není tak povinná svůj kamerový systém u Úřadu registrovat a instalace tohoto typu systému je po administrativní stránce jednodušší. Je však třeba mít na paměti, že i on-line monitoring musí respektovat právo sledovaných osob na respektování soukromého a rodinného života, jakož i tolik diskutovanou ochranu osobnosti, jak jsou tyto upraveny v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, Listině základních práv a svobod, jakož i občanském zákoníku. Z toho důvodu tak doporučujeme, aby osoby pohybující se v prostoru snímaném kamerami byly o existenci kamerového systému přesto informovány, např. informační cedulí ve znění „prostor je sledován kamerovým systémem“ umístěné na viditelném místě.

O něco složitější je situace v případě, kdy příslušný subjekt rozhodne chránit např. své zaměstnance, spolupracovníky či majetek tím, že uvnitř svých provozoven - v některých případech i mimo ně - instaluje **kamerové systémy se záznamem**. Provozování takového systému je již považováno za zpracování osobních údajů podléhajících režimu zákona o ochraně osobních údajů, jelikož účelem pořizovaných záznamů je jejich případné využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním - typicky odhalování krádeží. Záznamy pořízené kamerami - ať již obrazové, zvukové či kombinované - se dle zákona o ochraně osobních údajů považují za „osobní údaj“ tehdy, pokud na základě takto pořízeného záznamu lze konkrétní osobu přímo či nepřímo identifikovat. Fyzická osoba je identifikovatelná, pokud na snímku, na němž je zachycena, jsou patrné její charakteristické rozpoznávací znaky (zejména obličej) a na základě spojení těchto znaků s dalšími případnými znaky

je možná plná identifikace osoby. Dle názoru Úřadu publikovaným na svých webových stránkách je evidentní, že např. u hotelu jde o prostředí, v němž se pravidelně pohybují osoby...a je tak nepochybné, že prostřednictvím kamer dochází ke shromažďování informací ... Na kamerový systém je nutné přitom pohlížet jako na celek, a tedy kterákoli z kamer, ať již stacionární či mobilní, musí být instalována a „zacílena“ tak, aby vyhověla podmínkám zákona.

Je tak třeba mít na paměti, že 1) kamerové sledování **nesmí nadměrně zasahovat do soukromí osob**. Kamerový systém by tímto měl být užit jako poslední možnost ochrany osob či majetku a jeho zřizovatel, resp. provozovatel by měl důsledně zvážit umístění jednotlivých kamer systému. Úřad v jednom ze svých rozhodnutí mj. shledal, že monitorování *přílehlého chodníku včetně sousední vozovky nelze považovat dle zákona za nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce*. Dále je třeba 2) dostatečně **specifikovat sledovaný účel užití kamerového systému**. Takovým účelem jsou důležité, právem chráněné zájmy společnosti, nejčastěji např. ochrana majetku před krádeží. Ze soudní judikatury (např. rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 11 Ca 298/2008 - 47) však vyplývá, že *při střetu dvou zájmů (tedy zájmu na ochraně majetku a zájmu na ochraně soukromí) je nutné větší váhu přiznat zájmu na ochranu soukromí jako jednomu ze základních lidských práv...* vždy však závisí na okolnostech jednotlivého případu, účelu instalace kamerového systému, prostředí, v němž je kamerový systém nainstalován apod. Je třeba také 3) pečlivě uvážit **lhůtu potřebnou pro uchování záznamů** z kamerového systému. Zákon pouze stanoví, že se jedná o dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Ve výsledku tak závisí na posouzení Úřadu, zda subjektem zamýšlená doba archivace je či není dobou zákonu přiměřenou. Úřad na svých webových stránkách např. uvádí, že *pro zamezení protiprávních jednání v hotelu (zřejmě krádežím a dalším deliktům) se doba 7 dnů pro uchování takto citlivých osobních údajů jeví jako zcela neúměrná stanovenému účelu a nikoli bezvýznamně zvyšuje nebezpečí zneužití uchovávaných dat*. Délku uchování záznamů tímto musí provozovatel náležitě odůvodnit a před Úřadem následně „obhájit“, aby prokázal, že právě jím navrhovaná doba archivace je tou dobou *nezbytnou k účelu zpracování kamerových záznamů*. 4) Subjekt musí osoby o užití kamerového systému **vhodným způsobem informovat** - a to např. nápisem umístěným v monitorované místnosti. Tuto informační povinnost má subjekt rovněž vůči svému personálu - často se s touto informační povinností setkáváme jak v pracovních smlouvách samotných, tak v interních směrnících. Tato povinnost pro zaměstnavatele vyplývá přímo z ustanovení §316 odst. 2 a 3 zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoníku práce, v platném znění. Krom výše uvedeného jsou subjekty 5) povinny **zajistit ochranu snímacích zařízení a jiných s tím souvisejících zařízení** - jde především o prostory, kde se nacházejí záznamová zařízení. Snímací zařízení, jakož i přenosové cesty a datové nosiče je zapotřebí ochránit před neoprávněným nebo nahodilým přístupem, změnou, zničením či ztrátou nebo jiným neoprávněným zpracováním. Pro ochranu práv subjektu údajů - tedy snímaných osob - jsou provozovatelé kamerových systémů povinni dále zajistit 6) **garanci práv subjektu údaje** přiznaným mu zákonem o ochraně osobních údajů. Každá osoba, která byla kamerovým systémem zachycena, má tak např. přístup ke zpracovávaným datům, může podat námitky proti jejich zpracování apod. A za 7) poslední, bezpodmínečnou podmínkou pro provozování kamerových systémů se záznamem, je jejich **registrace u Úřadu pro ochranu osobních údajů**.

Z výše uvedeného vyplývá jediný závěr - kamerové systémy mohou být svým provozovatelům bezesporu *dobrým sluhou*...často však mohou být zároveň i *zlým pánem*...Při jejich instalaci a následném zprovoznění je zapotřebí dbát příslušných ustanovení zákona o ochraně osobních údajů, jakož i přihlížet k právním názorům a stanoviskům Úřadu pro ochranu osobních údajů, publikovaných na webových stránkách úřadu.

Mgr. Štěpán Horký,
advokát

[Šafra & partneři s.r.o., advokátní kancelář](#)

Revoluční 1082/8
110 00 Praha 1

Tel.: +420 296 785 411

Fax: +420 296 785 421

e-mail: office@safra-advokati.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Konec „severních ateliérů“? Nový stavební zákon otevírá dveře k rekolaudaci ubytovacích jednotek na plnohodnotné byty](#)
- [Oceňování nemovitosti a přiměřená náhrada při zrušení spoluvlastnictví](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 33.: Prevence střetu zájmů \(jednatel × společnost\)](#)
- [Úročení jistoty \(kauce\), kterou skládá podnájemce nájemci - II. díl](#)
- [Když obecní pozemky již nemusí být obecní - institut mimořádného vydržení v obecním právu](#)
- [Střet zájmů členů volených orgánů obchodních korporací: pravidla, proces a následky](#)
- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)